

Sh'lach L'cha Aleph

[Numbers]

(13)25:They returned from spying out the land at the end of forty days.

26:They went and came to Moshe, and to Aharon, and to all the congregation of the children of Yisrael, to the wilderness of Paran, to Kadesh; and brought back word to them, and to all the congregation, and showed them the fruit of the land.

27:They told him, and said, We came to the land where you sent us; and surely it flows with milk and honey; and this is its fruit.

28:However the people who dwell in the land are strong, and the cities are fortified and very great: and moreover we saw the children of Anak there.

29:Amalek dwells in the land of the South: and the Chittite, and the Yevusite, and the Emorite, dwell in the hill-country; and the Canaanite dwells by the sea, and by the side of the Yarden.

30:Calev stilled the people before Moshe, and said, Let us surely go up, and possess it; for we will surely overcome it.

31:But the men who went up with him said, We aren't able to go up against the people; for they are stronger than we.

32:They brought up an evil report of the land which they had spied out to the children of Yisrael, saying, The land, through which we have gone to spy it out, is a land that eats up its inhabitants; and all the people who we saw in it are men of great stature.

33:There we saw the Nephilim, the sons of Anak, who come of the Nephilim: and we were in our own sight as grasshoppers, and so we were in their sight.

(14)1:All the congregation lifted up their voice and let it resound; and the people wept that night.

2:All the children of Yisrael murmured against Moshe and against Aharon: and the whole congregation said to them, Would that we had died in the land of Egypt! or would that we had died in this wilderness!

וַיָּשׁוּבוּ²⁵ (13)

מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבַּעִים יוֹם: וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־
מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
מִדְבַּר פָּאֲרָן קְדֵשׁה וַיֹּשִׁיבוּ אֹתָם דְּבַר וְאֶת־כָּל־
הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ: וַיֹּסְפִרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ
בָּאֵנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֵלֶב
וּדְבַשׁ הוּא וְזֹה־פְרִיָּהּ: אֲפֹס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב
בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יְלָדֵי
הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם: עַמְלֶק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי
וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־
הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: וַיִּהְיֶה כָּלֶב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֵה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוּכַל לָהּ:

וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת
אֶל־הָעָם כִּי־חֲזָק הוּא מִמֶּנּוּ: וַיֹּצִיאוּ דְבַת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אֶרֶץ אֲכָלֹת יוֹשְׁבֶיהָ
הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מְדוֹת:
וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִילִים
וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:

וַיִּשָּׁעוּ (14)1 וְתִשָּׂא

כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלִילָהּ
הַהִוא: וַיִּלְנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לֹו־מִתְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

3:Why does the LORD bring us to this land, to fall by the sword? Our wives and our little ones will be plunder: wouldn't it be better for us to return into Egypt?

4:They said one to another, Let us make a captain, and let us return into Egypt.

5:Then Moshe and Aharon fell on their faces before all the assembly of the congregation of the children of Yisrael.

6:Yehoshua the son of Nun and Calev the son of Yephunneh, who were of those who spied out the land, tore their clothes:
7:and they spoke to all the congregation of the children of Yisrael, saying, The land, which we passed through to spy it out, is an exceeding good land.

8:If the LORD delight in us, then He will bring us into this land, and give it to us; a land which flows with milk and honey.

9:Only don't rebel against the LORD, neither fear the people of the land; for they are bread for us: their defense is removed from over them, and the LORD is with us: don't fear them.

10:But all the congregation were saying to stone them with stones. The glory of the LORD appeared in the Tent of Meeting to all the children of Yisrael.

11:The LORD said to Moshe, How long will this people despise Me? and how long will they not believe in Me, for all the signs which I have wrought among them?

12:I will strike them with the pestilence, and disinherit them, and will make of you a nation greater and mightier than they.

13:Moshe said to the LORD, Then the Egyptians will hear it; for You brought up this people in Your might from among them;

14:and they will say regarding the inhabitants of this land. They have heard that You the LORD are in the midst of this people; for You the LORD are seen face to face, and Your cloud stands over them, and You go before them, in a pillar of cloud by day, and in a pillar of fire by night.

אוּ בַמִּדְבָּר הַזֶּה לֹד־מָתְנוּ׃ וְלָמָּה׃ יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֶרֶב נַשִּׁינוּ וְטַפָּנוּ יִהְיוּ
לְבֹז הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרָיִם׃^[חַמִּישִׁי]
אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיִם׃⁵ וַיִּפֹּל מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל־קְהַל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
⁶ וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה מִן־הַתְּרִים אֶת־הָאָרֶץ
קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם׃⁷ וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֵדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֲתָהּ טוֹבָה
הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד׃^[שֵׁשִׁי]⁸ אִם־חַפֵּץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא זָבֵת
חֶלֶב וְדִבְשׁ׃⁹ אַךְ בִּיהוָה אֶל־תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם
אֶל־תִּירְאוּ
אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמָנוּ הֵם סָר צַלָּם מֵעַלֵיהֶם
וַיְהוּה אֹתָנוּ אֶל־תִּירָאֵם׃¹⁰ וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה לְרֹגֹם
אֹתָם בְּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
¹¹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנְה יִנְאַצְּנִי הָעַם הַזֶּה
וְעַד־אַנְה לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי בְּכָל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבִּי׃^[שִׁשִּׁי]¹² אֶכְנֹו בַדְּבָר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־
גְּדוֹל וְעֶצוּם מִמֶּנּוּ׃¹³ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ
מִצְרָיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַךְ אֶת־הָעַם הַזֶּה מִקִּרְבִּי׃
¹⁴ וַיֹּאמְרוּ אֶל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה
בְּקִרְבֵי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר־עֵינָ בְּעֵינָ נִרְאָה | אַתָּה יְהוָה
וְעַנְנְךָ עִמָּד עֲלֵיהֶם וּבַעֲמָד עִנָּן אַתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם

14:and they will say regarding the inhabitants of this land.
They have heard that You the LORD are in the midst of this
people; for You the LORD are seen face to face, and Your
cloud stands over them, and You go before them, in a pillar
of cloud by day, and in a pillar of fire by night.

יֹמִים וּבַעֲמֹד אֵשׁ לַיְלָה:

Sh'lach L'cha Aleph

[Numbers]

(13)25: They returned from spying out the land at the end of forty days.

26: They went and came to Moshe, and to Aharon, and to all the congregation of the children of Yisrael, to the wilderness of Paran, to Kadesh; and brought back word to them, and to all the congregation, and showed them the fruit of the land.

27: They told him, and said, We came to the land where you sent us; and surely it flows with milk and honey; and this is its fruit.

28: However the people who dwell in the land are strong, and the cities are fortified and very great: and moreover we saw the children of Anak there.

29: Amalek dwells in the land of the South: and the Chittite, and the Yevusite, and the Emorite, dwell in the hill-country; and the Canaanite dwells by the sea, and by the side of the Yarden.

30: Calev stilled the people before Moshe, and said, Let us surely go up, and possess it; for we will surely overcome it.

31: But the men who went up with him said, We aren't able to go up against the people; for they are stronger than we.

32: They brought up an evil report of the land which they had spied out to the children of Yisrael, saying, The land, through which we have gone to spy it out, is a land that eats up its inhabitants; and all the people who we saw in it are men of great stature.

33: There we saw the Nephilim, the sons of Anak, who come of the Nephilim: and we were in our own sight as grasshoppers, and so we were in their sight.

(14)1: All the congregation lifted up their voice and let it resound; and the people wept that night.

2: All the children of Yisrael murmured against Moshe and against Aharon: and the whole congregation said to them, Would that we had died in the land of Egypt! or would that we had died in this wilderness!

וַיָּשׁוּבוּ^{1,25} (13)

מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבַּעִים יוֹם: וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-

מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-כָּל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-

מִדְבַּר פָּאֲרָן קְדֵשׁה וַיֹּשִׁיבוּ אֹתָם דְּבַר וְאֶת-כָּל-

הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת-פְּרִי הָאָרֶץ: וַיֹּסְפִירוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ

בְּאָנּוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב

וּדְבַשׁ הוּא וְזֹה-פְרִיָּהּ: ²⁸ אַפְס כִּי-עַז הָעַם הַיֹּשֵׁב

בְּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם-יְלָדֵי

הָעֵינֶק רְאִינוּ שָׁם: ²⁹ עַמְלֶק יוֹשֵׁב בְּאָרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי

וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל-

הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: ³⁰ וַיֵּהִס כָּלֵב אֶת-הָעַם אֶל-מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר עָלֶה נַעֲלֶה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי-יָכוֹל נוֹכַח לָהּ:

וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח לַעֲלוֹת ³¹

אֶל-הָעַם כִּי-חֲזֹק הוּא מִמֶּנּוּ: ³² וַיִּצְיֵאוּ דְבַת הָאָרֶץ

אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ

אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ

הוּא וְכָל-הָעַם אֲשֶׁר-רְאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מְדוֹת:

וְשָׁם רְאִינוּ אֶת-הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן-הַנְּפִלִים ³³

וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:

וַתִּשָּׂא¹ (14) וַתִּשָּׂא

כָּל-הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת-קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעַם בְּלִילָהּ

הַהוּא: וַיִּלְנוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמְרוּ אֵלֵהֶם כָּל-הָעֵדָה לֹו-מָתוּנוּ בְּאָרֶץ מִצְרַיִם

3:Why does the LORD bring us to this land, to fall by the sword? Our wives and our little ones will be plunder: wouldn't it be better for us to return into Egypt?

4:They said one to another, Let us make a captain, and let us return into Egypt.

5:Then Moshe and Aharon fell on their faces before all the assembly of the congregation of the children of Yisrael.

6:Yehoshua the son of Nun and Calev the son of Yephunneh, who were of those who spied out the land, tore their clothes:
7:and they spoke to all the congregation of the children of Yisrael, saying, The land, which we passed through to spy it out, is an exceeding good land.

8:If the LORD delight in us, then He will bring us into this land, and give it to us; a land which flows with milk and honey.

9:Only don't rebel against the LORD, neither fear the people of the land; for they are bread for us: their defense is removed from over them, and the LORD is with us: don't fear them.

10:But all the congregation were saying to stone them with stones. The glory of the LORD appeared in the Tent of Meeting to all the children of Yisrael.

11:The LORD said to Moshe, How long will this people despise Me? and how long will they not believe in Me, for all the signs which I have wrought among them?

12:I will strike them with the pestilence, and disinherit them, and will make of you a nation greater and mightier than they.
13:Moshe said to the LORD, Then the Egyptians will hear it; for You brought up this people in Your might from among them;

14:and they will say regarding the inhabitants of this land. They have heard that You the LORD are in the midst of this people; for You the LORD are seen face to face, and Your cloud stands over them, and You go before them, in a pillar of cloud by day, and in a pillar of fire by night.

אוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לֹא־מָתְנוּ: וְלָמָּה יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֶרֶב נַשִּׁינוּ וְטַפָּנוּ יִהְיוּ
לָבוּ הַלֹּא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִם: ^{וְיֹאמְרוּ אִישׁ}
אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רָאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרַיִם: ^{וַיִּפְּלוּ מֹשֶׁה}
וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל־קְהַל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
^{וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וְכַלֵּב בֶּן־יִפְנֶה מִן־הַתְּרִים אֶת־הָאָרֶץ}
קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם: ^{וַיֹּאמְרוּ} אֶל־כָּל־עֵדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה
הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד: ^{אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ}
אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא זָבֵת
חֶלֶב וְדִבְשׁ: ^{אֵךְ בֵּיתוֹהָ אֶל־תִּמְרֹדוֹ וְאַתֶּם}
אֶל־תִּירְאוּ
אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם
וַיְהוּה אֹתָנוּ אֶל־תִּירָאֵם: ^{וַיֹּאמְרוּ} כָּל־הָעֵדָה לְרֹגֹם
אֹתָם בְּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
^{וַיֹּאמֶר יְהוָה} אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנְה יִנְאַצְּנִי הָעַם הַזֶּה
וְעַד־אַנְה לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי בְּכֹל הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ: ^{אֲכַנּוּ בַדְּבָר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־}
גְּדוֹל וְעֶצוֹם מִמֶּנּוּ: ^{וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה} אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ
מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִית בְּכַחַךְ אֶת־הָעַם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ:
^{וַיֹּאמְרוּ} אֶל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת שְׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה
בְּקִרְבֵּי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר־עִיִן בְּעֵיִן נִרְאָה | אַתָּה יְהוָה
וְעַנְנְךָ עִמָּד עֲלֵיהֶם וּבַעֲמֹד עָנָן אַתָּה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם

14:and they will say regarding the inhabitants of this land.
They have heard that You the LORD are in the midst of this
people; for You the LORD are seen face to face, and Your
cloud stands over them, and You go before them, in a pillar
of cloud by day, and in a pillar of fire by night.

יֹמָם וּבַעֲמֹד אֵשׁ לַיְלָה:

Sh'lach L'cha Aleph

[Numbers]

וַיָּשׁוּבוּ¹²⁵(13)

מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבַּעִים יוֹם: וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־
מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
מִדְּבַר פָּאֶרֶן קִדְשָׁה וַיֵּשִׁיבוּ אֹתָם דְּבַר וְאֶת־כָּל־
הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת־פְּרִי הָאָרֶץ: וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ
בָּאֲנֹו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זֹבַת חֶלֶב
וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה־פְרִיָּהּ: אַפְסִי²⁸ כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב
בָּאָרֶץ וְהָעָרִים וְהַעֲרִים בְּצִרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יִלְדֵי
הָעֵבֶק רָאִינוּ שָׁם: עַמְלֶק²⁹ יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחֲתִי
וְהִיבּוֹסִי וְהָאֲמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־
הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: וַיִּהְיֶה³⁰ כָּל־כֶּלֶב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה נַעֲלֵה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַח לָהּ:

וְהָאֲנָשִׁים³¹ וְהָאֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח לַעֲלוֹת
אֶל־הָעָם כִּי־חָזֵק הִוא מִמֶּנּוּ: וַיִּצְיֵאוּ דְבַת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ

אֲשֶׁר⁹ עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ
הוּא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מְדוֹת:
וְשֵׁם³³ רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֵנֶק מִן־הַנְּפִלִים
וְנָהִי בְעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים וְכֵן הָיִינוּ בְעֵינֵיהֶם: 14 וְתִשָּׂא¹
כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעַם בְּלִילָה
הַהוּא: ² וַיִּלְנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לֹא־מִתְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אוּ בַמִּדְבָּר הַזֶּה לֹא־מִתְּנוּ: ³ וְלָמָּה יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֶרֶב וּנְשִׁינוּ וְטַפָּנוּ יִהְיוּ
לְבַז הַלֹּא טוֹב לָנוּ שׁוֹב מִצְרַיִם: 14 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־אָחִיו נָתַנָּה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרַיִם: ⁵ וַיִּפֹּל מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לְפָנָי כָּל־קְהַל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
⁶ וַיִּהְיוּ־שָׁע בֶּן־נוֹן וְכָלֵב בֶּן־יִפְתָּה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאֶרֶץ
קָרְעוּ בְּגֵדֵיהֶם: ⁷ וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֵדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הָאֶרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה
הָאֶרֶץ מְאֹד מְאֹד: 14 אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וַהֲבִיא אֹתָנוּ

אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּנְתַנָּה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־הוּא זִבַת
חֶלֶב וּדְבַשׁ׃⁹ אַךְ בִּיהוּה אֶל־תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֶל־תִּירְאוּ
אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעַלֵיָהֶם
וַיְהוּה אֹתָנוּ אֶל־תִּירְאֵם׃¹⁰ וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה לְרִגּוֹם
אֹתָם בְּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוּה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

¹¹ וַיֹּאמֶר יְהוּה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֵנָה יִנְאַצְנִי הָעַם הַזֶּה
וְעַד־אֵנָה לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי בְּכֹל הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ׃ מִפְּתִיחַ¹² אֲכַנּוּ בַדְּבָר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־
גָּדוֹל וְעָצוֹם מִמֶּנּוּ׃¹³ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוּה וְשָׁמְעוּ
מִצְרַיִם כִּי־הֶעֱלִיתָ בְּכַחֲךָ אֶת־הָעַם הַזֶּה מִקְרַבּוֹ׃
¹⁴ וַיֹּאמְרוּ אֶל־יֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוּה
בְּקִרְב הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר־עִין בְּעֵין נִרְאָה | אַתָּה יְהוּה
וְעַנְנְךָ עֹמֵד עֲלֵיהֶם וּבַעֲמֹד עָנַן אַתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם
יוֹמָם וּבַעֲמוֹד אֵשׁ לַיְלָה׃

וישׁבו

מתור הארץ מקץ ארבעים יום ויכלו ויבאו אל
משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל
מדבר פארן קדשה וישׁבו אתם דבר ואת כל
העדה ויראום את פרי הארץ ויספרו לו ויאמרו
באנו אל הארץ אשר שלחנתנו וגם זבת זולב
ודבש הוא וזה פריה אפס כי עז העם הישב
בארץ והערים בצורות גדלת מאד וגם ילדי
הענק ראינו שם עמלק יושב בארץ הנגב והחזתי
והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על
הים ועל יד הירדן ויהס כלב את העם אל משה
ויאמר עלה געלה וירשנו אתה כי יכול גוכל לה

והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא גוכל לעלות
אל העם כי חזק הוא ממנו ויצאו דבת הארץ
אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ

אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה
הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות
ושם ראינו את הגפילים בני ענק מן הגפילים
וגהי בעינינו כחגבים וכך היינו בעיניהם ותשא
כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל
ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים
או במדבר הזה לו מתנו ולמה יהוה מביא אתנו
אל הארץ הזאת לגפול בחורב גשינו וטפנו יהיו
לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה ויאמרו איש
אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה ויפל משה
ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו

אֵל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר הוּא זֹבֵת
זָחֶלֶב וְדֹבֶשׁ אֶךְ בִּיהוּה אֵל תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֵל תִּירְאוּ
אֵת עַם הָאָרֶץ כִּי לִחְזַמְנוּ הֵם סָר יָצְלַם מֵעַלֵיהֶם
וַיְהוּה אֶתְנֹו אֵל תִּירְאֶם וַיֹּאמְרוּ כֹל הָעֵדָה לְרָגוֹם
אֶתֶם בְּאַבְנִים וְכִבּוּד יְהוּה זָרְאָה בְּאֵהֶל מוֹעֵד
אֵל כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר יְהוּה אֵל מִשְׁה עֵד אֲנִי יִגְאֲצֵנִי הָעַם הַזֶּה
וְעֵד אֲנִי לֹא יֵאֱמִינוּ בִּי בְּכֹל הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאֹרְשֵׁנוּ וְאֶעֱשֶׂה אֶתְךָ לְגֹי
גְדוֹל וְעֲצוֹם מִמֶּנּוּ וַיֹּאמֶר מִשְׁה אֵל יְהוּה וְשָׁמְעוּ
מִצָּרִים כִּי הֵעֲלִית בְּכֹזֶךְ אֵת הָעַם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ
וַיֹּאמְרוּ אֵל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי אַתָּה יְהוּה
בְּקִרְבֵּי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר עֵינָּן בְּעֵינָּן זָרְאָה אַתָּה יְהוּה
וְעֵנְנְךָ עִמָּד עֲלֵהֶם וּבַעֲמַד עֵנָּן אַתָּה הִכָּךְ לִפְנֵיהֶם
יּוֹמִם וּבַעֲמוּד אֵשׁ לַיְלָה